

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an 40 coroane. — Pe șase luni 20 coroane. — Pe trei luni 10 coroane.
Ziarul apare Marți, Joi și Sâmbătă

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrierile nerăscutate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Datorie și onoare

— Imprumutul național —

(x) Cu arma și cu banii noștri avem să ne grăbim în ajutorul noului stat românesc.

Voinicii ardeleni și vânătorii vechiului regat stau la hotare, să stângă ultimele scânteie ale războiului. Pe noi, cei rămași acasă, ne așteaptă altă datorie și altă onoare.

În 1 Martie n. 1919 se încep subscrierile la *imprumutul național 5%, în bonuri de teazar din 1919*, emis de statul român prin Consiliul Dirigent din Sibiu.

Prospectul, apărut în ziarle țării noastre, a fost primit cu sentimente de mulțumire și însuflețire patriotică în toate părțile poporului din Ardeal, Banat și părțile ungurene locuite de români.

Cetățenii știu profund, în teritoriile acestora, că statul român se bucură de *mare credit* la țările bogate și civilizate ale apusului. Zilnic se anunță subscrierile nouă. Prin urmare, izbândă deplină a imprumutului este mai mult decât sigură.

Oarcă român simte, în clipele glorioase de astăzi, că banul dat cu prilejul imprumutului național, slujește nu numai interesele sale particulare, ci și interesele mari ale neamului întreg.

Ce fel de foloase ni se pun în vedere?

Prospectul de subscrierile ne spune, că imprumutul este scutit de orice dare; bonurile de teazar se primesc (în valoare nominală) ca garanții și cauțiuni la toate casele publice; bonurile pot fi lombardate (până la 5% a valorii nominale). Afară de acestea, ele se primesc în valoare nominală la *plata pamânturilor parcelate*, conform proiectatei reforme agrare.

Acest imprumut național — ne scrie un financiar specialist — este unul dintre cele mai favorabile modalități pentru lichidarea numerarului de coroane; probabil și ultima modalitate favorabilă. Cine nu se folosește de această ocazie, nu va mai putea forma nici chiar pretext de reproș la adresa Consiliului Dirigent, în privința lichidării coroanelor.

Ear di N. Iorga, într'un frumos cuvânt sub titlul *O datorie*, face în Neamul Românesc, despre imprumutul Unirii, următoarea asemănare ingenioasă:

«E vorba nu de un negoț, de o plătare de fonduri, ci de altceva.

Odată se vorbea mult de exemplul Doamnei lui Neagoe.

Biserica de la Argeș era în lucru: mare și mândră clădire, în zidurile căreia

spune legenda că și viața de om fusese închisă. N'ajungeau toate mijloacele visteriei pentru a se isprăvi marelui început. Atunci soția Voevodului, urmașa împăraților Balcanilor, a strâns tot ce se ascundea ca nestimate și aur, în moștenirea bătrână pe care o adusese, ca pribegă, soțului ei domnesc, și cu mână largă a dat-o — pentru opera veșnică.

Mare și mândră clădire a început și neamul nostru astăzi.

Viață, scumpă viață, e închisă în zidurile ei ce se ridică. Până să ajungem la acoperiș se cere multă trudă și jertfă multă. Și cum e a noastră, a tuturor, opera, se cere ca noi toți să facem ca Doamna lui Neagoe.

Căci e vorba de o *datorie*, pe care împreună ni se cere s'o facem».

*

La marea operă a imprumutului național avem să contribuim cu dragă inimă.

Bani gata se găseasc astăzi ca niciodată, și la săteni, și la alții.

Și dacă am dat, în vreme de patru ani, de *opt ori* pentru imprumutul de război al unui guvern mașter, acum să dăm în sfârșit pentru o stăpânire binevoitoare și părintească, unde banul nu se cheltuiește nici în vânt, nici împotriva noastră.

Problema propagandei religioase

I

Mulțumită proriei cerești, am ajuns s'o vedem în programul unui congres protocos!

Pentru ridicarea nimbului țamei preoțești, pentru întărirea credinței și pentru căldura dătoare de putere și de viață, ce-o va avea s'o deo bisericii, peste tot vieții religioase, această problemă va forma punctul culminant din program. E una din cele mai de seamă, dar totodată și din cele mai grele.

Greutatea nu stă în alcătuirea și aflarea mijloacelor de propagandă, ci în munca stăruitoare, în râvna de care se cere să fie pătruns fiecare preot în misiunea sa duhovnicească.

De căteori problema a fost obiectul de discuție a stător conferențe protocoale și sinoade protopopești! S'a scris de multore ori despre însemnătatea ei. Durere însă, la ceva hotărât și sistematic nu s'a ajuns. Modestele discuții și propuneri ale unor preoți, dornici de propagandă vie, au rămas conchuse și articole îngropate în arhive. Nu vom căuta să desvălm vitregimea

trecutului. Într'un fel sau altul, săntem mai toți greșiți.

Relinviați acum și chemați, prin biruința invierii naționale, la o viață nouă, să fortificăm granițele, să punem temelii puternice unei vieți interne firești, mândre și înălțătoare în toate lucrările ei.

Nu peste mult, profeția celor trei eparhii ortodoxe române se va întruni în congres, spre a-și statori programa de muncă în viitor.

Fiind preotul părintele sufletesc al unui număr de credincioși cu diferite ocupații, acest congres se deosebește de altele. Pe lângă hotărârile speciale, vor trebui stabilite și diferite norme, care să țină profeția într'o legătură naturală cu toți ceilalți factori culturali, cu toate celelalte societăți în care după țame și ocupațiuni s'a strâns omenimea. Dela raportul în care vom ști și să aducem viața, munca noastră, a aceluia cu cari săntem orânduși și a petrece împreună, atârână întreg sporul și toată roada ostenețelor noastre. Căci dacă îndelincirile noastre, de propagandă religioasă-culturală, precum de orice soi de muncă, nu vor fi sprijinite cu inimă înțelegătoare, îndeosebi din partea intelectualilor din satul sau orașul de sub păstoria noastră, — înzădăr ne ostenim.

Prin constituția bisericii noastre, comitete parohiale și protopopești, precum sinoade protopopești și eparhiale prin congres, membrii căror corporațiuni, în număr dublu sănt mireni, s'ar crede că este o legătură deștul de firească între activitatea preoților și a mirenilor. În chestii administrative o mai găsim, dar sufleteste mai puțin.

Cu excepții răsește, venit-a vre-un intelectual, conducător al poporului, cum se numește, fie în sinodul protopopes, fie în cel eparhial, fie în congres, să dezbătă mai desaproape scaderile poporului și să statorească mijloc de îndreptare? Datu-s'a vre-o îndrumare de propagandă mai pronunțată în cele religioase? Luatu-s'a hotărâre pentru înghjebarea vre-unui cerc misionar din preoți și mireni, pentru combaterea atâtor secte, care au început să se încube cu de-abinele în unele din sațele noastre?

Venit-a vre-un deputat sinodal sau congresual să facă dare de seamă alegrilor, să se informeze despre pășurile în cursul celor 3 ani de zile? Până ce-i alege, până atunci stau de vorbă cu preoții de la sate; după algeri, — altă căciulă!

(Vom continua.)

Cauze și mijloace

— Dela o conferință protoască ținută în Franța —

Prețul militar în reg. 64, părțile *Eugen Munteanu*, a ținut în vara anului 1918 la o conferință a preoților români dela o divizie a fâtoare pe câmpul de luptă în Franța la *Mars la Tour*, următoarea cuvântare:

Fraților!

Să iubim pe Domnul Dumnezeu și din toată inimă și din toată sufletul său și din toată puterea sa, să ne deapropieăm și ca înșuși pe tine.

Mat. 22, 36-40.

Nici o problemă n'a preocupat întru atât interesul publicului, ca problema uriașului război, care s'a fără seamă în analele istoriei în privința extensiunii, a numărului luptătorilor, a mijloacelor bănești și a tehnice ce i s'a pus la dispoziție.

În fața catastrofelor universale, fără voie privirile se îndreaptă asupra cauzelor și asupra mijloacelor preventive, care să pună stavilă repetiții unui astfel de măcel.

În general se afirmă, că războiul l-a provocat neînțelegerea venită din interese economice, precum și tendințe de egemonie în politica universală.

Acestea sânt numai cauzele mai apropiate.

Cauzele care de regulă servesc ca material de conflict, au fost și sânt: ambițiile deșarte de domnie, vanitatea jignită, învidia, invidia și lipsa de dreptate. Acestea sânt cauzele permanente ale fiecărui război, le aflăm în fiecare război ca motive de acțiune.

Și ce sânt aceste cauze, dacă nu înseși patimile noastre omenești, manifestate în cea mai dureroasă formă.

Jertfele ce se cer omenimii întregi, ca toate lipsele și mizeria enormă ce o îndură, nu este altceva decât rezultatul logic al patimilor noastre, descoperirea dreptății lui Dumnezeu, care răsplătește fiecărui după faptele lui.

S'a sculat popor contra poporului și regat contra regatului, pentru-că nu noi ținem patimile în stăpânire, ci *patimile* ne țin pe noi în stăpânirea lor. După 2 mii de ani, cu toată cultura trimbitată, am rămas aproape tot atât de păgâni, ca popoarele de înaintea nasterii lui Hristos.

Ne-a ajuns acest război, fiind-că ziua de azi sânt creștini mai mult după formă. Am plăcut contra celei mai elementare porunci a legii creștine, în contra *iubirii lui Dumnezeu și a deapropielui*.

Mântuitorul ni-a arătat sămburele întregii chestiuni, dela care atârna toată fericirea sau nefericirea genului omenesc, după cum vom asculta sau ne vom abate dela învățătura dumnezească.

Omenimea n'a înțeles această învățătură singură măntuitoare. Rezultatul îl vedem: șiroaie de sânge, lacrimile mameilor, ale văduvelor și orfanilor fără de număr, foamea, scumpetea și ținături devastate.

Nu tot așa e și în regimul plantelor. O plantă își acaparează numai atât teren de cât are absolută trebuință pentru traie. Orce animal răpește dacă îl numim răpitor (afară de câte-va excepții) numai atât, cât are trebuință necondiționat pentru existență.

—Dacă ne-am mulțăm și noi numai cu atricul necesar pentru ducerea unei vieți cinșite, am evita cele mai multe conflicte.

Omul însă de obicei vrea mai mult, decât îi trebuie; vrea bunul vecinului,

al deapropelui, vrea să l'aservim cu interesele lui materiale, morale și intelectuale, vrea să-l țină în dependență de puterea sa.

Oare n'ar fi mai practic să ne mulțămim cu mai puțin, să lășăm pe fiecare să trăiască, și astfel să trăim și noi în pace fără frică de ziua de mâine?

Mântuitorul când ne cere să ne deprindem în virtuți creștinești și să ne învingem patimile, el ne are în vedere decât bunul trai, buna înțelegere dintre oameni.

Așa dar principiul profestat și urnat până acum «dintre pentru dintre» trebuie să-l părăsim, dacă vom să avem pace și să ne bucurăm de mult puținul ce-l avem, dacă vrem să ne numim creștini adevărați, și trebuie să urmăim cuvintele Mântuitorului «dici toate câte voiți să vă facă oamenii, faceți și voi lor asemenea». (Mat. 6-12).

Și fiind-că nimeni nu dorește să i se facă nedreptate și răutăți, urmează că nici el să nu facă altora lucruri de felul acesta.

Poporul nostru demult a recunoscut acest adevăr, când în formă de proverb zice: «Ce îți nu-ți place, altuia nu face». Același lucru îl aflăm în dreptul roman în «Institutiones», cart. I: «Juris præceptae sunt hæc: Honestæ vivere, neminem lædere, cuicumque tribuere». —

Pe lângă patima amintită josă în viața noastră rol dezastruos *fațarnicia*. «Așa și voi pe dinafară vă arătați oamenilor drepti, pe dinlăuntru însă sânteți plini de *fațarnicie și neleguire*». (Mat. 23-28).

Dacă aceste două vicii le putem înlătura din calea adevărului și dreptății, putem pași pe calea virtuților creștinești, dar mai curând nu.

E datorința noastră că odată recunoscută calea binelui și a măntuirii, să avem și curajul de a trăi în conformitate cu aceste precepte. Nu tot cel ce zice: «Doamne, Doamne, va intra într-o împărăția cerului, ci acela ce face voia Tatălui care este în ceruri» (Mat. 6, 21).

Evangelistul Ioan zice: Copiii mei nu vă iubiți numai cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.

Mântuitorul nostru a recunoscut că aici zace piedeca principală în drumul spre fericirea genului omenesc și a sbiciuit totdeauna fără cruțare pe omenii farisei și fațarnici.

Credința fără fapte moartă este.

Trebuie să ne deprindem în exercitarea virtuților creștinești, dacă vom să ajungem la desăvârșire.

Trebuie să fim: blânzi, răbdători, miiloși, iertători, iubitori de pace. Trebuie să ne învățăm a birui *raul* cu *binele* și să nu fim răbdători.

Dumnezeu nu e răbdător, căci zice: «Nu vreau moartea păcătoșului, ci să se întoarcă și să fie viu».

În rugăciunea noastră ne rugăm: «Și ne iertă nouă pacatele noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri». Prin aceasta noi înșine ne spunem judecata. Dacă nu iertăm greșelilor noștri, nici noi nu putem conta, ca Dumnezeu să ne ierte nouă păcatele noastre.

«Căutați ca nimeni să nu răsplătească cuiva rău cu rău, bucurându-vă în totdeauna, rugați-vă neincet, în toate mămintăți, căci aceasta este voia lui Dumnezeu Hristos Isus pentru noi». (Pavel Ep. c. Tesal. 16).

Acesta este idealul unui creștin adevărat.

Ca să ajungem împărăția lui Dumnezeu pe pământ, nu ajută nici cuvintele frumoase, nici legile riguroase, nici forța aplicată de sus, ci numai reformarea caracterului omenesc.

Lupta ce am dus-o până acum față de dușmanul nostru extern, care îl numim deapropiele noastre, să o transformăm în lupta contra dușmanului *intern*: patimile și instinctele, adevărații dușmanii ai omului, ai fericirii omenești pe pământ.

Dacă vom să avem pace pe pământ și în lume, dacă vrem să gustăm fericiri și mulțămii bunurile pământiești, sociale, toate avantajile ce le avem din conviețuirea în armonie, trebuie să ne înfrământăm instinctele, căci ele sânt care ne pun lațul ispitei.

Această pace a lumii să n'o așteptăm nici dela arbitrii internaționali, nici dela Liga popoarelor, nici dela conferența de pace, ci dela *noi* înșine.

Când noi vom deveni creștini și oameni conform învățăturilor Mântuitorului, atunci toate aceste mijloace, de caracter mai mult teoretic, devin de prisos.

Sore ajungerea țintei fixate trebuie să începem cu regenerarea în acest spirit a copiilor noștri în anii primii de școală, trebuie să începem cu creșterea adevărat religioasă în familie, apoi în comună, în societate și în stat. Astfel, după câteva generații, ne-am apropiat de visul dorit, am dobândit prin această creștere un strat de oameni de o îndoită valoare morală. Atunci roadele învățăturilor nu vor lipsi. Vom avea pace în familie, pace în comună, pace în stat și între popoare.

Atunci toate jertfele enorme de sânge și de bunuri materiale, pe care războiul ni le-a cerut, nu se vor repeta.

Atunci vom avea pacea roditoare, care ne luminează mintea, ne îmbogățește inima și îndulcește raporturile dintre om și om. Atunci va veni împărăția lui Dumnezeu pe pământ, va fi pace și între oameni bunăvoină.

Să urmăim Mântuitorului, căci El este calea, adevărul și lumina. Amin.

Poșta de camp. 617, (Mars la Tour) 16. IX. 1918.

Comunicat oficial

— Dela M. C. G. —

În 26 Februar 1919:

1. În *Bucovina și Basarabia*: Situația neschimbată.

2. În *Transilvania*: a) Ungurii nu respectă angajamentele luate. Uiniții organizate și bande trec zilnic peste linia de demarcație stabilită, și atacă mișelește trupele noastre de acoperire. În ultimul timp atacurile au început a fi executate cu trupe mai numeroase. Astfel, în noaptea de 22/23 Februarie st. n. trupe regulate ungurești, însoțite de bande au trecut în 3 coloane linia de demarcație și au ocupat satele Garceii, Țigani și Zalău. Intervenind rezervele locale, s'a recapat Garceii și Țigani. Acțiunea este în curs la Zalău.

b) La *vest* de linia de demarcație, omurile și jafurile s'au întins în toată regiunea românească. Poporația s'a refugiat în munți, unde suferă de foame și de frig.

Marele Cartier General.

Sălbătăciile ungurești

Ce-au făcut ungrul la Sebeșul mare

— Raport special —

Cu înalțarea armatei române spre Cluj, soldații și jandarmii unguri ardeleani au început a porni spre înălțările ungurești, parte ca trenul, parte pe jos pe lângă linia ferată principală dintr-un Cluj și Orădeana, devestând și batjocorind pe cine nimerise în cale.

O parte din ei, — dela Reg. 21, la cari s'au alăturat mulți jandarmi și o samă de elemente bolșeviste din diferite locuri. — s'au așezat în Huedin, unde la gară au bătut o mulțime de morlacani, dintre cari pe doi l-au omorât. În jurările la adresa românilor curgeau gârli, după obiceiul ungrului.

Impulsii de armata română, — care la începutul lui Ianuar s'a, ca și Intrat în Huedin, — s'au retras la Poeni, Sebeșul mare, Ciucea și pe Crișul repede în Jos, jăfându și maltratând, pe toți despre cari știu că s'au omorât.

Steagul românesc din Poeni l-au rupt; pe unii dintre gardiști desarmându-i au bătut cu pumnii și batjocorind, dându-le să mănânce tricolorul român rupt de pe chipiu.

În urma săvârșirii acestor brutalități și mai cu samă că ungrul au început a pușca, s'au alarmat tot jurul și în ziua de Bobotează gardișii, popor înarmat și 20 roșiori veniți din Huedin ca avangardă, au luat luptă făcând contra ungrilor, alungându-i repede peste Ciucea.

În 7 Ianuar v. roșiori au fost revocați, și în Ciucea au rămas numai 70 gardiști. Auzind ungrul lucrurile acestea, s'au întors, reocupând Ciucea, Sebeșul mare, Poeniile și Bologa, unde pe lângă ea au devastat, au început a maltrata și a omorâ pe bieții români în modul cel mai mișeleac.

Nu voi aminti cele împrăvite de acești barbari în Ciucea, Poeni și Bologa; despre faptele lor pigănești s'au raportat. Mă voi mărgini la raportul nostru despre sălbătăciile lor săvârșite în comuna Sebeșul mare.

În 8 în 5/18 Ianuar au prins șebesenii în Ciucea, i-au dus în capela de acolo și l-au bătut stranic, să spună ce predică subserisul în biserică? «Să trăiască România-mare?» și ce cântări? «Deșteaptă-te române?» etc.

Mai rău au fost bătui Nutu Spătar, Luca Giurgiu, Pavel Stanciu și Petru Spătar.

În 9/22 Ianuar au prins tot acolo pe sergentul major Ion Bure (31 ani) l-au bătut, l-au pus să-și sapsă grupa, i au ident aoi mână, l-au strâns cu baionetele, scoțându-i ochii și l-au bătut cu patur puștii până a murit.

În 10/23 Ianuar s'au intrat o patrulă de 50 oameni în comuna mergând direct la casa parohială, și după ce o au impresurat, au intrat în casă. Întâmplător n'am fost acasă nici eu, nici soția. Au bătut pe slugă și spună unde sânt, ba și pe vecinii l-au luat la mână, necerzând că numai întâmplător nu sânt acasă. Au

început a sparge, și a fura. La plănușă slujnici au răpedit, că «copsa a la București» și nu mai are liposă de nimic. Paguba ce mi-au cauzat s'aridică la trei sute mii coroane.

În zilele următoare au devastat pe învățătorul I. Costea și apoi pe oameni dela rândul satului, mai cu samă partea de câtră linia ferată.

Vite, porci, gălile, sălbiri, haline și de ale mâncării, pe ce au pus-mână, tot au furat și au invaginat la Ciucea. Care îndrăzne să zică ceva, era sfârșit în bisă.

Pe Omnia Bure, o văduvă de vro 70 ani, o au omorât cu baionetele, fiindcă n'a voit să le dea și ultimul lot.

Pe fostul primar Teodor Olarușanu l-au bătut rău, fiindcă n'a dat îndată și banii ce l-au fost ascuns în sân.

Pe tinerul Gavril Giurgiu de 17 ani l-au pușcat prin cap și a murit pe loc.

Pe Teodor Giurgiu, de 46 ani, l-au pușcat prin spate.

Pe Gavril Urs al Lupului, voind să fugă, l-au pușcat prin ceală, cazând jos cu băgat baionetele în el și așa a murit.

Pe Vasile Tucea l-au pușcat prin piept. A mai murit fruntașul Ioan Roșca de 45 ani, lângă care a explodat o granată de mână.

Râniți și bătăi grozav, fără deosebire de sex, sânt o mulțime, încât nu pot să-i înșir pe toți.

Pe două fete le-au dus cu ei. Eată s'au despășii întru din veacul al XX-lea, fapte care de sex sânt o mulțime, încât nu pot să-i înșir pe toți.

Pe două fete le-au dus cu ei. Eată s'au despășii întru din veacul al XX-lea, fapte care de sex sânt o mulțime, încât nu pot să-i înșir pe toți.

Cluj, la 20 Februar 1919.

Aurel Muntean
preot ort. rom.

Congresul învățătorilor

(Urmare)

Discursul dlui Andrei Băresanu.

Die prezedeinte! Die Ministrul Au venit în mijlocul Dvoaste în 2 calitate, ca prezedeinte al Uniunii profesorilor români și ca reprezentantul celei mai mari înșirii culturale din Dacia superioară, în numele Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

Între prof. și inv. să fie o legătură strânsă, fiindcă amândoi lucră pentru acelaș scop și amândoi luptă sub acelaș stindard. Era o vreme mi-aduc aminte în copilărie, când în Tara Băneșie prof. ca Alimășan, Meșoit, Popoa, Lăpădatu își făneau de o cinste să țină deoseca pe frunții învățătorilor: Belismus, Clifec, Dorca, Dogar, Darie... Învățământul românesc pe acea vreme era o adevărată primăvară. Dar au venit vremuri grele cari au adus legea stricină dela 1897 și cea din 1907, care sub masca beneficiului material era un adevărat agent al unui curent stricin, ce căta nimicirea neamului.

Bunul Dumnezeu n'a voit asta; astăzi vedem adevărul eșit la suprafață, cauză se pre-

zintă în ale culori: dascăl liber, în stat românesc.

Toți dascăli de orice grad să formeze o singură falangă ca să muncească pentru înaintarea poporului într-o țară a culturii naționale.

Ca membru al Asociațiunii mă văd între tovarăși de muncă. În viața mea n'au avut o bucurie mai mare, ca acum când în acest cumplit răboșiu, un învățător sărac, internat în Șoproin trime mii 400 cor, ca să fie trecut între membrii fondatori ai Asociațiunii. Cât e de puternic sentimentul național între acești muncitori. Școala primară este pentru cel mic, Asociațiunea pentru cel mare. Noi cu toții și în primul loc D-v., înțeleg că în fiecare conștință să fie o bună bibliotecă populară și în sărbători să țină prelegeri, lectură și astfel veți muncii pentru întărirea culturii naționale și pentru libertatea ce ni s'a deschiș.

Rosești a esclamat în 87, că am cucerit Plevna externă (aburitic) acum voim să câștigăm Plevna internă (să fim tot mai mobil și muncă internă). Vonă vă e incredință ogorului românesc: sămânță sămânță bună, lămâiți pe acela care a chemat prunci cu dragoste la sine. (Aplauze prelungi).

Coleg bucovinean Dumitru Gavrițescu salută congresul cu cuvinte bine simțite. Nadăduște că de azi înainte între învățătorii Ardelei și Bucovinei va fi o strânsă legătură de frățească prietenie și că la căldura inimii noastre hotarele pe cari le-a ridicat firea, se vor topi.

Secretarul citește telegrama trimisă din Brașov, prin care se anunță sosirea dlui I. Dumitracu și V. Păunescu ca delegați ai Asoc. generale a învățătorilor din Regat. Se mă ce tește salutul în versuri al colegului Băleanu din Bănat, al dlui Ioachim Pop (Cluj) și al dlui revizor Pompiliu Dan (Brașov).

Colegul Alex. Danic din Feldru (Bistrița) Nășud amintește de masacrele barbarilor și văgăne în Siria și cere să ne exprimăm durerea noastră pentru cel cari sufer, cei cari și-au jertfit viața pentru unitatea națională.

Vorbește apoi reprezentantul învățătorilor din armată, subloc. I. Neofan. Noi vom lupta cu arma împotriva dușmanului extern pe care vom birui, când D-voastră luptați pe peana contra dușmanului intern care e mai de temut.

Di Vuia aduce elogi Regelui Ferdinand, căruia congresul îi trimite următoarea telegramă:

Maiestății Sale Regelui Ferdinand

București.

Învățătorii români din Dacia superioară, întrunți în primul lor congres la Sibiu, aduc omagii și admirația lor primului regel al tuturor românilor.

Conștii de misiunea noastră apostolică, vom jertfi sufletele noastre pentru mărirea patriei și întărirea dinastiei noastre.

Să trăiți Maiestate! Să trăiască Maiestatea Sa regina și augusta Voinășă familie!

Să trăiască România întregă și în veci unită!

Prezidentul Iulia Vata.

FOIȘOARA

Soldățești

Frunză verde, frunză lăță,
Ceme țara 'nsingerată,
Și de dușmani subjugată,
Din Siret la Severin
Numai jale și suspin,
Dela Dunăre 'n Săltar
Numai chin, numai amar.
Doamne, Doamne, Domn ceresc,
Fă-mi și mie ce doreșc:
Dă putere oștilor,
Oștilor, românilor,
Să gonească pe barbar
Dincolo peste hotar.
Țara să ne libereze,
Viața să ni-o ușureze,
Frații să ni-i desorbească,
Și 'ntru cuiub să ne unească...

(Rlx.)

D. Geană,
soldat voluntar, Reg. 48.

Serată artistică

— Raport —

Vineri seara a avut loc în sala cea mare dela Unicum a doua serată artistică, aranjată de societatea de talent incontestabil al teatrului Național, Valerian Valentinian, cu binevoitorul concurs al artiștilor: Ionel Crișan, Laurian Nicoreșcu și Nicolae Băilă.

În fața salei pline de admiratori ai artei românești apare pe scenă renumitul cântăreț de operă Ionel Crișan, și stăpân desăvârșit pe o voce plină de maldieri dulce, mătăsoasă, cu adăncuri și urcșuri, cari parecă nu ni le-au desveit nici când în așa bogată și strălucită maldie, răpește auditorul distins în balada măiestrului Dima: «Ștefan Voda» apoi «Vorrel morire» și «Ademi-te al codru des» de Bredeanu, iar în prologul operei Pogăciac a fost de neîntrecut atât în cântăre, cât și în puterea de expresie.

Artistul dramatic Nicolae Băilă recitează cu vervă de actor probat și cu deplină pătrundere: Sătră III de Eminescu. Prin arta lui Băilă va fi aliat marelui Eminescu intrare în multe inimi

zăvorie cu nepăsură și neltelegere față cu negrăzilele frumuseți ale poezilor românești.

Cântărețul Laurian Nicoreșcu și-a desăvârșit frumusețile voci de un dulce lirism în Cantabile din opera «Balul masei», «Sergentul» balada de Caudeilla și «La mia bandiera» de Rotoli. Di Nicoreșcu promite a deveni un distins membru al operei române de mână.

Artistul Valerian Valentinian în «Dormi labito» de Vlahuță ne surprinde cu o creațiune înfiorător de duloasă și frumoasă. A recitat poezia aceasta, pretulindeni cunoscută, cu atât înțeles, cu atât gingășie, încât o ferii dela spatele meu e ofat zicând «ași doș» și m'au Valentinian să-mi spună poezia aceasta la morământ. Constrâns de public a mai recitat cu aceeaș artă «Pe lângă boi» de Coșbuș și din Eminescu Sătră IV.

În urmă s'a încins hora mare și frumoasă a tineretului, care a durat până câtră ziua.

Rap.

* În urma înalțării materialului, raportul de față a rămas nepublicat în numărul trecut al ziarului nostru.

Red.

Di Iuliu Voia arată, că mandatul primit de la comitetul de organizare a congresului îl consideră de încheiat, invită deci congresul să se constituie.

Congresul alege ca unanimitate: Președinte: Iuliu Voia; vicepreședini: Macedon Limbu; Ștefan Popovici; Dimitrie Lăodăru; Romul Botezian; secretar general: Aurel Pintea; notari: Alex. Pop; Andrei Popa; Iosif Stanca; Gh. Andraș.

Trăcându-se la dezbaterile punctelor din program, Inv. George Dragoș referă asupra *Reportajului școlii față de stat și biserică.*

Referentul face un mic istoric al acestui raport în trecut; constată, că partea bună a conștientizat în apărarea comună în apărarea limbii și legii noastre sîrăbune, iar partea slabă în subordonarea absolută în care a fost înținat școala de către biserică.

Asupra reportajului școlii față de stat în trecut, ca despre un raport impus prin forță în cele administrative și cu de-a dreptul opus în cele spirituale, nu se estime, ci îl lasă să treacă prin mîntea oricui ca un vis urât.

Reportul școlii față de stat și biserică în viitor îl rezumăm astfel: un raport nemijlocit față de stat și coordonat față de biserică. Statul să se îngrijască însuși de susținerea de astfel de școli care în nivel să întrecă școlile străine, ca prin nivelul lor ridicat să atragă și copiii nașionilor conlocuitorilor; partea materială precum și dezbateră noastră în două conferințe nu să posibilitatea ca biserică să îndepărtăm ridicarea școlii la acest nivel, neputându-se concentra nici puterile didactice. Insuși prestigiiu României Mari nu permite ca pe lângă școlile moderne ale nașionilor conlocuitorilor să mai existe școala română confesională în modestia ei de până acum.

Reportul de coordonare față de biserică îl află într-o conlucrare armonioasă și frățească între preot sau învățător în biserică, în școala precum și afară de biserică și școala.

Pentru a se asigura realizarea acestor scopuri mărețe, propune:

Se pretinde ridicarea școlii române la un nivel superior școlilor străine aflătoare în teritoriul alături de mare și de mic. Alături de toate școlile elementare române, cel mai tîrziu cu începerea anului școlar 1919/1920 să fie statificate.

1. Pentru a se crea cel mai strîns raport între școală și biserică, între preot și învățător și a se face vizibil acest raport și înaintea poporului, învățătorii în Dumineci și sîrbători să conducă elevii la biserică și să cînte cu ei răspunsurile liturgice. De propunerea religioasă să se îngrijască Consistările prin organele lor în felul, ce-l vor afla mai avantajos; fără însă a învățătorii să fie obligat la aceasta.

2. Să se desființeze eforturile școlare, și de administrarea locală a școlii și să se îngrijască corpul didactic sub conducerea Inv. dir. în cadrul preliminarului bugetar.

3. Supravegherea învățămîntului să cadă numai în sfera de activitate a revizorului școlar și a subalternilor săi anume încredințați.

4. Pentru supravegherea cât mai severă, să se înființeze subvezoritate în diferite centre ale județului.

5. Resorturile de revizori și subrevizori școlari să fie ocupate numai de profesori de pedagogie și învățători cu o practică de cel puțin 10 ani.

6. Revizori și subrevizori școlari să nu fie dependente de schimbările politice și în interesul învățămîntului e bine ca — afară de cazurile disciplinare, — să fie inamovibili. Pentru asigurarea acestor fafă, care ca revizori și subrevizori școlari să fie aleși de învățămînt. Di ministru întîrește pe unul, pe care-l crede mai corespunzător.

7. Pe lângă fiecare revizorat ca for consultativ în chestiunile mai însemnate, didactice și pedagogice și fie recomuncă consiliul Inv. din fiecare județ.

8. Din membrii consiliului Inv. să se aleagă o comisie disciplinară, care să judece ca for de primă instanță în slăcerile disciplinare ale Inv.

Propunerea aceasta constătoare din 11 puncte Congresul cu unanimitate și fără modificare o declară de hotărâre a sa.

Președintele pune la ordine zilei punctul: *Reorganizarea învățămîntului primar și organizarea culturală a poporului.* Referentul Ion

Pascu arată scăderile de întocmire ale învățămîntului popular de până acum și propune următoarele soluții:

Școala cotidiană să înceapă și dureze dela 7—14, ani avînd astfel un curs inferior de 4 ani și unul superior de 3 ani. Numărul elevilor să fie cel mult 50. Văra lecțiile să se facă în liber, să se lucreze manual care așezate școlii, mîna și desvolcarea creerii copilului. Medicul să cerceteze școala de 2 ori la an.

Di R. Simu, funcționar la Asociaținea, propune ca învățătorii să între în legătură cît mai strîns cu această însemnată instituție culturală, înființînd fiecare în satul său bibliotecă populară.

Congresul primește a lucra și mai departe în folosul poporului și pe această cale.

Preșterea și rēcurarea învățătorilor. Raportorul *Traian Șateu* face o revizuire asupra desvolcării școlii normale și prin cuvinte bine simțite laudă activitatea profesorilor cari au lucrat la ridicarea acestor școlii. Cere a se recruta învățătorii pentru treburile imediate și dintre tinerii cari n-au preșterea completă și dintre învățătorii cari s'au retras din cauza asupririi politice. Face apoi trimătoarele propuneri:

1. În școala normală să se primească tineri deplin sănătoși în etate de 15—17 ani, cari au terminat 4 clase medii.

2. Cere a se introduce: Anatomia, Fiziologia, Etica, Logica și Sociologia.

3. Profesorii școlilor normale să deo elevilor o cultură profesională și practică.

4. Școala de aplicate să fie o instituție model. Conducătorii acestei școlii să dispună de o cultură superioară și să fie bîrbat distins pe terenul școlar și al învățămîntului.

5. Viitorii învățătorii să capete o cultură practică în toți ramii economiei naționale. Fiecare instituit să dispună de un domeniu.

6. Învățătorii să fie crescuți în internate și seminare, unde să alba priiei a se forma și ca învățătorii și ca oameni de societate.

7. Învățătorilor să li dea ajutoare a și forma bibliotecă private.

8. Cere înființarea cercurilor culturale.

9. Cursuri pentru învățătorii, universități populare.

10. Înființarea unui organ al învățătorimii.

11. Absolvenții școlii normale să fie poartă înscris la școala noastră superioară și la facultatea filozofică. Cel cari vor termina aceste cursuri, pot fi profesori la școala normală, revizori și inspectori școlari.

Congresul primește cu însuflețire aceste propuneri. Ședința se suspendă la ora 17/5.

Banchetul. Toți congresiștii au luat masa la restaurantul «Unicum» înmormănt de di ministru Goldiș, și celelalte notabilități cari ne au făcut cinstea rară de a fi de față la deschiderea congresului. S'au rostit mai multe toaste. A fost o însuflețire rară, cîte între dascălul cîntîmul așezat în creerul mînjilor și între ministru, care stă în fruntea unei țări, se statorise legături de pretinție, care cunoaște însă marginele bunei cuvințe și ale respectului.

Ședința a II-a

La ora 4 pres. I. Voia deschide ședința și salută în mijlocul nostru pe colții din regat I. Dumitrescu, V. Păunescu, Nic. Bîrculescu și Pr. N. C. Aramă ca delegați ai Asoc. generale a învățătorilor.

Di Dumitrescu mulțumesc pentru cuvintele de binevenire și ca răspuns la atrocitățile săvîrșite de bandeile ungurești propune a se trimite diu Ministru al Franței la București telegrama următoare pe care congresul o primește:

Legatimii franceze

București.

Congresul învățătorilor români de pe teritoriile românești, cari prin hotărîrele dela *Abalulia* s'au unit cu Regatul român, cu îngrozire a luat șire de masacrară Românilor dela frontieră apuseană a teritoriului etnic românesc prin țaria apuseană a teritoriului etnic românesc mande îngrozite și regulate ale republicii mande giulare. Atrocitățile săvîrșite contra neamului nostru prin barbaria oprorilor noștri de o mie de ani, ne umple sufletele de mîhnire și ură. Sîm cu durerosă nedumerire în fața svonorului se colportează, că Pterile aliate, cu care alături neamul nostru si-a vîrsat sîngele și a adus imense jertfe pentru învingerea civilizațiunii împotriva barbariei, îndosebiți Franța mare și

glorioasă, năd-idea de veacuri a națiunii noastre, din motive pentru noi absolut nefonțese, oprește înaintarea trupelor române până la marginea apuseană a teritoriului etnic românesc. În neputința noastră durere ne adresăm legatimii franceze dela București, cu rugarea să aducă la cunoștința glorioșului mareșal Foch și generalului Franței strigătul nostru de desperare pentru opreștea ce ni se impune de a grăbi întru scăparea fraților noștri din ghearele barbare ale Ungurilor. Dacă această stare de lucruri nu va înceta cît mai curînd, intelectuali români și înainte de toate învățătorii români nu pot lua asupra lor răspunderea pentru izbucnirea Pterilei de războare a poporului nostru față de Ungurii locuitori pe teritoriile românești. Sîngele ce se va vîrsa, să cadă asupra conștienței aceluia, cari opresc și acum neamul românesc a se face stăpîn asupra tuturor teritoriilor locuite în majoritate prin dănsul. —

Di Dumitrescu comunică că în 1913 a luat parte la un congres al alianței învățătorilor francezi, unde un inspector ungur *Chiorși* (Körösi) a cercat să vorbească, apărînd cauza lor. Colegii francezi indignați i-au dat să înțeleagă diu *Chiorși* că e mai bine să plece, — ceace ungurii a și făcut.

Pentru acest semn de solidaritate propune să trimită colegilor francezi următoarea telegramă, care în românește sună:

Diu Președintele al Federației Generale a instituțiilor din Franța și Colonii

Paris.

«Învățătorimea din Transilvania, Bănat și toate țările românești eliberate din jugul secular austro-ungur, reunită pentru înțială oră în plină libertate în Congresul din Sibiu spre a se organiza în Asociaținea Generală a învățătorilor Români, salută afectuos marea Asociaținea sororă franceză, rugîndu-o să inițieze constituirea unei Federații a învățătorilor Panaitini. Facem cele mai călduroase urări pentru izbuiți noștri colegi francezi, pentru prosperitatea marelui, glorioșului și nobilului popor francez, care susține dreptdeprete revendicării naționale românești, care ne-a ajutat atît, și pe care atît de mult îl iubim.»

Citind ziare

— Glasuri din presă —

Vitorul scrie:

Să ne trezim. Situația patriei noastre cere o cunoaștere limpede a tuturor primejdiilor.

Cele mai multe greșăli sînt de ordin extern. La răsărit amintirea bolșevismului.

Trebuie să fim cu ochii în țară, ca să ferim Basarabia de o nouă sălbăticie bolșevistă.

La meazzi lacoma bulgărească e vesnic neastîmpărată. Aliații au trebuit în multe rînduri să se înfrînce balcanica lor inconștiență și să îndosească mîsurile de prevădere împotriva trîmbii bulgare, care nu vrea încă să priceapă că este învinsă.

În Bănat trupele arșebui nu vor să evacueze cu toate ordinele primite, un teritor a cărui ocupație nu o poate justifica decît o greșită concepție a politicii internaționale.

Ungurii, sub cuvînt de a și apăra ordinea internă, au concentrat la frontieră cele șase divizii de infanterie și două de cavalerie, admise prin tratatul de armistițiu. Aceste trupe stau la pîndă, încalcă satele și orașele românești, pradă și omorău cu cea mai șovînă ostilitate turanică.

Estă situația și pericolele, cari înconjoară România, singura *insulă a ordinii* din răsărit.

Dar această ordine noi vom s'o păstrăm cu orice preț, ca să salvăm existența patriei noastre întregite cu atatea jertfe și atatea șange viteze. Trebuie să stăm țărînd neclintita la hotare, cu mîna pe armă și ochul cercetător.

Gazeta Transilvaniei (Nr. 31):

Cine vrea să știe, dacă sîntem un element de ordine și de civilizație, să nu asculte vorbirile politicianilor, ci să poțiească la noi, să ne vadă.

Privească la bulgarul, cu făci late, frunte îngustă și privirea piezișă, la fratele său ungur cu mustățile zbîrlite; se va convinge imediat că aceste popoare turanice, în urma unei boli

sufletești, sânt incapabile să înțeleagă dreptul la viață al altora; că ele poartă în sânge germele furiei și sălbăticiiei. Privească apoi la popoarele slave din jur și va constata un suflet incoherent, fanatic, în veșnică fermentație.

Ce contrast viu între aceste popoare și țărânul român așezat, cumințe și cu tăle la vorbă. Cu și strămoșul său, legionarul roman, fiind într-o luptă necurmată cu cei ce-l călau moșia, el poartă în sufletul său sinteza unei immense experiențe, el a trecut prin situații de tot felul, cari l-au oțelit curaj și sufletul. De aici rezultă bunul simț, dreptăta lui măsură, judecata lui clară, cu un cuvânt ațel ritm armonios, care-i caracterizează mișcările, cugetarea și vorba. Așa se explică, că el nu poate fi câștigat nici pentru delirul bolșevismului, nici pentru socialismul din Pesta de origine iudaică. El are o adâncă înțelegere pentru dorințele statului, așezat pe temelieile ordinii și dreptății.

Pentru eroii dela Orlat

— Festival în teatrul sibian —

Serata muzicală și literară, organizată în 25 I. c. în sala teatrului din Sibiu pentru monumentul viteșilor căzuți la Orlat, a înfruntat o lume aleasă și numeroasă, cum era de prezvizi, având în vedere scopul măreț, pentru care se întocmise festivalul.

Programa sa se alcătuiă din piese pentru orchestră, cântece pentru coruri, compoziții pentru sol și pian, și din citiri.

După imnul regal, cântat de corul de sub dirigența d-lui Leon Crișan, a urmat *Leonora* nr. 3 din opera *Fidelio*, care a deschis festivalul. Orchestra militară a executat compoziții celebră a lui Beethoven, obținând aplauze. Auditorul a rămas încântat de felul cum orchestra a tălmăcit atât lucrarea aceasta clasică, cât și *Rapsodia română*, executată în aceeași seară.

Cu voce de alto bine cultivată, a cântat doamna *Delia Olariu* cântece de G. Dimă și T. Brediceanu, acompaniată la pian de Dna *Olivia Delea*, una dintre pianistele noastre cele mai bune. O frumoasă jerbă de flori s'a oferit din public doamnei Olariu.

D-l *D. Rafiu*, nu mai puțin distins pianist, a executat la pian *Andante Cis-mol* și *Tempo di V.*

Toate piesele au obținut vii aplauze. Citiri de mare valoare ni-au dat dnii *Agăbiceanu*, locotenent-colonelul Dr. *G. Preda* (din psihologia războiului) și *A. Bărsănaș* (în versurile originale «Grăiește Marea»).

Corurile mixte ale d-lui Crișan, excelente ca întotdeauna. De astă dată tonice damele erau prezentat în costume țărănești de mare frumusețe. La sfârșit un tablou, care înfățișă Geniul Românesc, a terminat festivalul prim, dat în scopul de-a înălța cât mai curând opera aceea, care va nemuri pe eroii dela Orlat, căzuți în toamna anului 1916.

Tinerimea studiosă din Sibiu la dl Dr. Iuliu Maniu

Dela Biroul presei: Tinerimea studențască din Sibiu s'a înfățișat în 25 Februar la președintele Consiliului dirigent, dl Dr. *Iuliu Maniu*, pentru a protesta împotriva atrocităților săvârșite de unguri și de-a cere să ia de urgență cele mai energice măsuri, ca bandede nedisciplinate ungurești care cutreără ținuturile locuite de români, prădând și omorând, să fie împrăștiate și exterminate. Dl Iuliu Maniu a primit deputații tineri studenți, care i-a prezentat un *protest*, și i-a făgăduit că va face tot ce li stă în putință, pentru ca suferințele îndurate de frații noștri dulei să li se pună capăt, și revendicările noastre naționale să fie îndeplinite în măsura cea mai largă. Eată *protestul* tinerimii:

Subscriși, în numele tinerimii române, protestăm cu toată energia sufletului nostru tănăr, curat și românesc, în contra atrocităților și sălbăticiilor nemăpăinate, pe care le săvârșesc bestiale eliberate ale hoardelor sălbatice venite din Asia. Părinții, mamele, surorile și frații noștri, sufăr pe nedreptul și mor moarte de marțiriu nemăpăinat în istoria lumii până acum, fiind jertfe nevinovate ale acelei hoarde, care pe nedreptul sute de ani a ținut subjugate popoarele vrednice de o soartă mai bună.

Cerem, ca din intelectualii acestui neam să fie internați un număr corespunzător, cari să fie ținuti în chioșci, fața de atrocitățile ce vor mai săvârși sălbaticii detronați.

Cerem, că de cătrei vor peri ca jertfe române nevinovate, de atâteori prin soartă să se aleagă din cei internați un număr îndoit și să fie executați, ca rețorziune pentru ucigii noștri.

Cerem satisfacție pentru cei ucigii până acumi și cerem ca forurile competente, pentru atrocitățile săvârșite de sălbaticii aceștia, să fie înscrise și în locuina fidelă prezentată lumii celei apusene, ca să vadă sub ce jug tiran a suferit poporul nostru o mie de ani.

Tinerimea studiosă din Sibiu.

Nr. 74 Bis. 1919.

Circulară

cătră toate oficiile protopresbiterale și parohiale din arhiepiscopia ortodoxă română a Transilvaniei.

Șeful resortului de internă la 24 Ianuarie n. 1919 sub Nr. 259 a publicat o circulară privitoare la conducerea matriculelor de stat în absența matriculanților, pe care în cele următoare o comunicăm onoratelor oficii parohiale spre știre și orientare:

În acele comune, în cari matriculanții de stat și substitutul acestuia și-au părăsit oficiul, permit încheierea bisericească a căsătoriilor, pe lângă observarea strictă a condițiilor din art. 189 din legea XXXI din anul 1894, în fața protoului competent, cu obligamentul, ca părțile să încheie căsătoria civilă ulterior, — în sensul legii citate, — în decurs de 8 zile după ocuparea oficiului din partea matriculanților de stat. Acestuia va comunica protoul competent prin un extras matricular, scutit de taxă, lărg amănă căsătoriile încheiate bisericești.

Căsătoriile se vor privi în cazul acesta de valide cu data încheierii căsătoriei bisericești. În caz că părțile nu vor încheia ulterior căsătoria civilă, căsătoria se va privi din punct de vedere de drept civil și administrativ de nevaligă.

Ordinez totodată ca toți aceia, cari în sensul legilor și ordonanțelor existente au fost înfățișați să anunțe oficiul de matriculă și cazurile de naștere și moarte, — însă în absența matriculanților nu au putut face acele anunțuri, — în decurs de 8 zile după ocuparea oficiului din partea matriculanților, să facă acele anunțuri legale, spre ulterioara completare a matriculelor. Omissionea acelor anunțuri se va pedepsi cu riguroarea legilor și ordonanțelor existente.

După ocuparea posturilor din partea matriculanților, și până la regularizarea definitivă a conducerii matriculelor de stat, rămâne articolul de lege XXXI din anul 1894 cu toate ordonanțele, regulamentele și dispozițiile de executare, — în vigoare.

Sibiul, din ședința Consistoriului arhiepiscopesc, ca senat bisericesc ținută la 29 Ianuarie 1919.

Dr. Eusebiu R. Roșca m. p.

vicar arhiepiscopesc

Dr. Octavian Costea m. p.

secretar consistorial.

Pentru Orfelinat

În favorul Orfelinatului a colectat D-na *Vetaria Lapăduta* din Sibiu, 149 coroane 60 fileri.

I se aduc mulțumiri călduroase.

Cassa arhiepiscopescă.

Despre noua și marea adunare populară din Sibiu și despre manifestația mareătră pentru Franța, publicăm raport amănunțit în proximal număr.

Știrile zilei

Paratas. În biserica gr. cat. română a Sibielui s'a ținut Miercuri la ora 10 a. m. paratas pentru odihna sufletului răposatului fruntaș prezident al partidului național *George Pop de Bădești*. A oficiat canonicul Dr. A. Chejan cu asistență altor preoți. Da față au fost autoritățile noastre bisericești, civile și militare, și publicul intru cât a putut alia despre ținerea paratasului.

Nuniri. Sânt nunții și au depus jurământul în mâinile șefului dela resortul de justiție, domnil: *Pompei Altesa*, ca prezident la curtea de apel din Cluj; *Dr. Romul Pop*, ca prezident la curtea de apel din Târgul Mureșului; *Julin Mantean*, ca prezident la tribunalul din Sibiu; și *Cornel Baroși* ca prezident la tribunalul din Târgul Mureșului.

Știre personală. Reprezentantul guvernului nostru provizor la guvernul din Budapesta, dl *Dr. Ioan Eredy*, a sosit Marți la Sibiu.

Teatru în Ardeal. Societatea dramatică din București va întreprinde în April turneul prin Ardeal. Dl *Zaharie Bărsănaș* va sosit în centrul mai însemnat, pentru a vedea ce săli și decouri se găsește, și pentru a stațoi litarerul turneului. Teatru Național, care vine cu un reperțoriu potrivit vremilor și trebuințelor noastre culturale, are să fie primit cu însuflețire, căci va lupta pentru întărirea legăturilor sufletesti între toți cetățenii României întregite.

Știri ziaristice. În *Chisinaul* Basarabiei (strada Lăvelei 20) apare *Răsunatul*, revista pentru învățături și îndemnamur. Redactorii sânt: I. Manolea și I. U. Soricu. Abonamentul 20 lei pe an. Numărul I leu. (Câteva numere se găsește și la Librăria Arhiepiscopescă în Sibiu). — În *Orăștie* au reapărut zărele *Libertatea*, *Plugarul luminat* și *Foala interesantă*, redactate de părintele Ioan Moja, care s'a întors din America, România veche și Basarabia. — În Sibiu (Strada Schewits Nr. 5/a) apare noul organ al Reuniunii tehnicienilor, numit *Revista Inginerilor Români*, sub redacția: I. Victor Vlad. Revista apare de două ori pe lună. Abonamentul 15 coroane pe 1/2 pe an.

Anarhist în Sibiu. Un anarhist, venit din Budapesta cu gândul să atenteze — cum înșuși a mărturisit — asupra vieții ministrilor români, a fost arestat în Sibiu, Miercuri; s'a găsit în dânsu o granață de mână. În momentul când i s'a luat interogatoriul în biroul de informațiuni, anarhistul a sărit pe ferestrează din al doilea etaj, a căzut în stradă și a murit pe loc.

Dela Petersburg. Trupele Intelegerii, ocupând Petersburgul, nu liberat din fortăreața Petru Paul și pe scriitorul *Maxim Gorki*, care stă acum sub pază polițială în Petersburg.

Prețul pânii. Autoritățile orașului Sibiu au statorit prețul pânii cu 1 coroașă 50 fileri de un chilogram.

Prim-ministru omorât. Împotriva ministrului prezident bavezr *Kurt Eisner* s'a săvârșit Lună un atentat. Când ministrul se întorcea cătră casă, un student universitar a tras mai multe focuri de revolver, în urma carora *Eisner* a căzut mort în stradă.

Dare de seamă. La îndemnul subsemnatului cu prietelul canonicul Juncului Nicolae Nicoraș din Besa cu *Galina Molotovan*, în 20 I. tr. s'a făcut o colecție pentru orfanii protoului *Ioan Oprș* din Crișău. Rezultatul: 29 coroane.

În ziua de 2/15 Februar, tinerimea țărânilor d-n Besa a întocmit o petrecere împreună cu producțiunea teatrală, organizată tot de subsemnatul, cu scopul ca din venitul curat să se înființeze un fond pentru clopote.

S'a încasat, ca venit curat, suma de cor. 332, care s'a depus la bancă, ca bază la înființarea numitului fond.

Au binevoit a oferi peste prețul de intrare următorii: A. Suciu, paroh 10 cor. G. Suciu, 10 cor. I. Nemeșu, inginer 8 cor. I. Oltean inv. 5 cor. L. Gavrilă 4 cor. N. Popa 1 cor. Tutora li se aduce mulțumiri.

Revista publicației

PeŃru *Unirea la Blaj*, Dacă Deostăst puneŃ — Ńară doveză — între vecl vânduŃi semŃorilor lon Gura, benevolŃ a completa lista cu numele diŃi *Ion Bocu*, pe temeiul celor arăstate în revista *Răsună* a diŃor I. Manolescu și I. U. Soricea) Nr. 2 din 1 Febr. 1919, pag. 17.

Teatre la Sibiu

Crematografal Orașului, Piața Hermann.
Directora: Dna M. Scholtes.

Sămbătă și Duminică: *Povestea minunată a iubitri*, icoane din viață, în 4 acte.

Începutul la ora 7½ seara.
Duminică se dau trei reprezentații la ora 4, 6 și 8 seara.

Cinematografal Apollo, Strada Schevis.
Directoară: Dna Emil Toth.

Sămbătă: *Maria*, dramă socială în 5 acte.

În primul rol cu artista Mia May.

Duminică și Luni: Program nou.

Începutul la: ora 6½ și 8½ seara.

Colectă

peŃru martirul preot **Ioan Opris**, făcută la îndemnul subsemnatului cu ocazia cea cununiei tinerului fruntaș **Ioan Boian**. Numele celor cari au contribuit sânt:

1. Miril Ioan Boian și Emilia	6 cor.
2. Nuniil Iose Costandin și soŃia Maria	4 "
3. Familia par RăduleŃin din Selistat	8 "
4. Ioan, Iuliu, și Otiliu, fiii preotului 10	"
5. Andrei Moldovan, preot, Hendorf	7 "
6. Ioan Caliborean, inv. Selistat și Iom. 10	"
7. George Cămpian și soŃia	5 "
8. Ironic Lupșa, Sriglat, și soŃia	5 "
9. Dumitru și Ileana Ticușan, Hendorf 10	"
10. Iunele Nicolae Ticușan	4 "
11. Iunele Ioan Piroș	2 "
12. Comandantul gărzii Nicolae Costandin, Hendorf	3 "
13. Nicolae HanŃiu, cantor, Hendorf	2 "
14. Zaharie Boian, Hendorf	1 "
15. Ioan Roman și Agafă, Selistat	2 "
16. Iile Moldovan și soŃia	2 "
17. Floarea Gurgău	2 "
18. Ioan Bugneriu, Selistat	4 "
19. Nicolae Piroș 84 Hendorf	4 "
20. Muzicanții din Selistat	6 "
21. Ioan Costandin	1 "
22. Ioan Medrea, teolog abs.	2 "

Suma 100 K.

Hendorf, la 4/17 Febr. 1919.

Andrei Moldovan,
paroh.

Circulară

În chestia elevilor de cl. VII. și VIII. lice, cari au cerut să fie primii la cursurile de completare studioril.

Având în vedere, că mulți dintre tineri, cari au cerut să fie primii la cursurile de completare studioril secundare, ce se vor ținea la liceul din Blaj și Brașov între 1 Martie și 31 Mai n., se artă confingentelor cari în urma decretării mobilizării în Transilvania, sânt obligate să se prezinte la asență, și conduși de prin-

ciplul ca intrucăt e posibil să nu stingherim în studiile sale tinerimea studioasă, care și altcum a pierdut an întregi de studiu din cauza serviciului militar, invităm pe toți tineri vizuși și născuți în anii 1896-1897 și 1898, ca intrucăt au cerut primirea la cursurile menționate, să-și înainteze aici cîc nial în grabă cererile lor de dispens.

Aceste cereri vor fi promovate forurilor competente a decide cu privire la dispensare de serviciu militar, iar rezultatul se va publica în «Gazeta oficială» a Consiliului dirigenț.

F. Goldiș,

Șeful resortului de culte și instrucționa publică.

Consiliul Dirigenț. — Resortul internelor.

Apel

La serviciul de siguranță pe teritorul Consiliului Dirigenț e lipsa de mai mulți șefi și subșefi de serviciu și de agenți.

Reflecțanții să-și înainteze cererile până în 5 Martie 1919 st. n. alăturând documente despre absolvarea studiului și eventual documente despre serviciul de până acum. Până la etatea de 35 ani.

Se cere cunoașterea în scris și cetit a limbii române și cel puțin o limbă străină a țării.

Cei acceptați vor fi grupați în 3 categorii

1. Cei absolvenți de drept cu cel puțin un rigoros sau examen de stat;
2. Cei cu examen de maturitate;
3. Cei cu cel puțin 4 clase gimnaziale reale sau civile.

Cu cel începtorilor se va ținea un curs pregătitor pe speșele statului. Salarizarea se va face după clasele de plată ale funcționarilor de stat.

Cel ce doreș să intre în aceste servicii, se vor prezenta la Sibiu la Ministeriu de interne II. 113 în zilele de 1-5 Martie.

Șef de secție:

D. Delean.

Întreprindere română

Prima societate română de import și export

S. Ittu & Comp.

Sibiu, str. Căsnădielei 1-5

Se ocupă exclusiv cu import și export internațional al materialelor brute, semi-fabricate și fabricate.

Legături comerciale internaționale. Corespondență în limbile română, italiană, franceză, germană și maghiară.

Rugându-vă peŃru binevoitor sprijin semăna

cu deosebită stimă

— S. Ittu & Comp.

Cu aceeaș ocazie une cu contribuț și pe seama orfanilor preotului I. Opris următorii: A. și O. Suciu parohi și I. Nemeș ungineț este 10 cor. P. Luca, I. Sighișorean, L. Puzișă, I. Valea, Z. Diaș, N. Dănișan, N. Nicoră, I. Dănișan, S. Santa, G. Bucur, I. Pulea, P. Marinescu, N. Șărșan I. Dănișan, căte 2 cor. N. Radu, 3 cor. I. Oltean, I. Șandru, căte 2 cor. R. Marian 040 cor. M. Suciu, P. Jăean, N. Voicu căte 2 cor. I. Barbu 1 cor. M. Oheșia 1 cor. S. Costandin 1 cor. N. Marian 2 cor. M. Marcu 1 cor. N. Sighișorean 1 cor. A. Petru 058 cor. M. Puzișă 1 cor. N. Radu 050 cor. G. Adam și N. Căndeia căte 2 cor. I. Harbădi 1 cor. M. Monteșu 2 cor. I. Gavriță 1 cor. T. Jăean 1 cor. N. Jăean 1 cor. I. Gavriță 2 cor. I. Oltean 2 cor. I. Jăean 1 cor. I. Bucșă și S. Sighișorean 4 cor. D. Nicoră și G. Rotariu 2 cor. I. Drăgan 2 cor. I. Marcu 2 cor. N. Drăghișci 1 cor. I. Oheșia 4 cor. N. Sighișorean 2 cor. M. Petru 040 lil. N. Șuteu 1 cor. I. Jăean 1 cor. I. Oltean 2 cor.

S'au încasat 124-68 cor. Suma aceasta plus 29 cor., sau în total cor. 153-88 se trimite la cassa arhidiecezanal în Sibiu spre competență a face.

Ambrozie Suciu,
paroh.

Concert în Nășaud. Reuniunea română de cântări din Nășaud învia la concertul, ce se aranjază în sala de gimnastică a liceului român grănițaresc din Nășaud la 1 Martie n. 1919. Începutul la 8 ore seara. După concert urmează dans.

O faptă creștinească bineplăcută și osemnilor și lui Dumnezeu, a îndepinț necostolțul socru Ioan Dumău paroh în Sibabuzeu, atunci când întru vecinicia odihnă a sufletului mult regretatului său ginere Ioan Coman fost preot, căpelan în Sibabuzeu și întru pomenirea cu vrednicie a numelui lui, a pus temei cu cor. 500 la «Legatul presbiterul Ioan Coman peŃru statorirea vopilor săraci din Sibabuzeu aplicați la meserie». Tinerul și zelosul căpelan a decedat la 6/19 Noemvrie 1918 în urma suferințelor îndurate, cu resignație creștinească românească peŃru realizarea idealului național în pucările din Cluj și Oradeamare, Legatul care e al 2 lea în județul Treiscaune, se atază la «Fondul Episcopul N. Popa peŃru masa învțăcelor meseriaș». PeŃru prima, împorând odihnă lină celui, căruiu nu l-a fost dat să vadă deplina realizare a idealurilor noastre, și mângiere celor îndurateși, exprimă sincere mulțumire: Vic. Tordășian, prez. Reuniunii sodalilor rom.

Mersul trenurilor în Sibiu. Valabil din Februar:

1. Sibiu — București pleacă ora . . .	5.44 p. m.
2. București — Sibiu soșește . . .	11.00 a. m.
3. Sibiu — Copșa mică pleacă . . .	6.20 a. m.
4.	4.02 p. m.
5. Copșa mică — Sibiu soșește . . .	11.35 a. m.
6.	10.05 p. m.
7. Sibiu — Vințul de Jos pleacă . . .	8.00 a. m.
8. Vințul de Jos — Sibiu soșește . . .	7.30 p. m.
9. Sibiu — Căsnădie pleacă ora . . .	5.23 a. m.
10. Căsnădie — Sibiu soșește . . .	7.00 a. m.
11. Sibiu — Căneni pleacă . . .	7.04 a. m.
12. Căneni — Sibiu soșește . . .	10.30 a. m.
13. Sibiu — Sighișoara pleacă în	
Bezare Luni, Miercuri și Vineri	7.43 a. m.
14. Sighișoara — Sibiu soșește în	
fie care Marți, Joi și Sămbătă	7.00 p. m.

Cărți și reviste

Carte de bucate. Cea mai bună carte de bucate a apărut sub titlul de *Poftă Bună*, partea III și IV, de Zolt Hodós. Prețul unii exemplar este 5 coroane. Volumul amândouă, cu 10 cor., se pot cere la autoară, în Sibiu, Wintergasse 11, etaj I.

Noutate!

Plachetele în relief ale Maiestăților Lor Regele Ferdinand și Regina Maria, admirabil executate după modelul artistic.

Fiecare bun român ar trebui să poarte semnele aceste.

Plachetele amintite, oxidate, sulfatate cu agint și aurite, se afla de vânzare cu prețul de 3-5 cor. lu reprezentantul prim al Agenturii Bicskey A. în Sibiu, Strada Căsnădiei 35. (4) 3-10

— Revanzătorii primesc rabatal cuvenit. —

Noutate!

Nr. 10/1919

(51) 3—3

Concurs repețit

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune lângă parohia neputincios Ioan Sârba din parohia de cl. a lli-a Cărbul cu fiilele Aranieș și Ulm, din protopresbiteratul Hunedoara, se publică concurs repețit cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt: $\frac{1}{2}$ părți din toate venițile parohiale și ajutorul pentru cępelani din visteria statului.

Concurenții sânt poțivi așii înaintea cererilor concursuale la subsemnatul oficiu în termenul deschis și a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare la biserică, spre a cânta, celebra și a face cunoștință cu poporul.

Hunedoara, la 29 Ianuarie 1919.

Oficiul protopresbiteral ort. al tractului Hunedoara în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu
protopop adm.

Nr. 62/1919

(50) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a Râpa de sus, protopresbiteratul Reghinului, rămasă vacantă în urma trecerii la cele vecinice a parohiului Nicolae Oliga, se eșcrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fașionate în coala B. pentru întregirea dela stat a veniților parohiale pe lângă restricțiunile din ș-ul 20 al Regamentului.

Concurenții sânt înaintez cererile lor la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis — iar pentru a se face cunoscuți poporului pot merge la biserică în vre-o Duminică ori sârbătoare cu prealabila înconștințare a subsemnatului.

Reghin, 28 Ianuarie 1919.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Reghinului în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Duma
protopop.

La Librăria arhiepiscopă din Sibiu se afă spre vânzare:

Cântece

pentru voce și piano de **Emil Băconțiu**.

I.

1. Oțul, poezie de O. Goga.
2. Singur, poezie de O. Goga.
3. Doana, poezie de O. Coșbuc.
4. Reverie (Când amintirile 'n trecut), poezie de Eminescu.

Prețul 3 lei = 6 coroane.

Expedită recomandat, porto postal 40 fil. ☛

În editura comisiei administrative a tipografiei arhiepiscopice din Sibiu :

Istoria bisericească

a
românilor ardeleni

de

Dr. Ioan Lupăș

protopop al Sălleștei, membru al acad. rom.

Approbat de P. V. Consistor Arhiepiscopicean gr.-ort. român din Sibiu, prin deciziunea dliu 6 Martie 1918 Nr. 1785 Bis.

Se afă de vânzare la Librăria arhiepiscopă din Sibiu cu **10 coroane** plus portopostal recomandat 1 cor.

Regatul României**Ministerul de Finanțe**

Datoria publică

Împrumutul național 5% în bonuri de tezaur din 1919

Emis prin Consiliul Dirigent, resortul finanțelor, Sibiu

Prospect

În virtutea decretului-lege din Ianuarie 1919, Consiliul Dirigent, resortul finanțelor, emite bonuri de tezar 5% din 1919, garantate de Statul Român.

Acest împrumut va fi scop a subvenți cheltuielilor necesare pentru noua organizare a funcțiilor de stat din teritoriile Transilvaniei, Bănătuului și părților ăgurene, unite cu Regatul României.

Împrumutul va fi emis în bonuri de tezar la purtător, de 200, 500, 1000, 6000, și 10,009 în coroane austro-ungare.

Bonurile de tezar vor purta în faximile semnăturile Ministrului de finanțe al Guvernului Regal Român, a Șefului Resortului finanțelor din Consiliul Dirigent, a Cassierului și o semnătură manuscrisă de control.

Acest împrumut va fi scutit pentru totdeauna de orice impozit prezent sau viitor. Bonurile de tezar vor fi primite pe valoarea lor nominală ca garanții și cauțiuni la toate casele publice. Cunoaștele scuzate vor fi primite la aceleași case drept numerar.

Bonurile de tezar vor putea fi lombardate (depeșe în gaș) la casele publice (casierii instituțiilor de stat) până la 50%, a valorii nominale și cu o dobândă de 4% anual.

Bonurile de tezar vor fi primite pe valoarea lor nominală în plata pământurilor parcelate conform proiectelor reforme agrare.

Bonurile de tezar vor purta o dobândă de 5% la capitalul nominal, în care scop ele sânt însoțite de opt cupoane de dobândă semestrale pentru patru ani.

Primul coupon poartă scarașta 1 August 1919.

Statul Român va rambursa aceste bonuri de tezar la 1 Februarie 1923 în lei pe paritate, ce se va stabili între lei și coroane. Se garantează însă detentorilor de bonuri pentru 100 coroane nominal, minimum cincizec de lei.

Statul Român își rezervă dreptul de a denunța acest împrumut în întregime sau parțial înainte de termenul fixat și în urma unei publicații speciale prin «Monitorul Oficial» cu șase luni de zile înainte data fixată pentru chemarea la rambursare. În acest caz valoarea cupoanelor vor lipsi se va deduce din valoarea nominală a bonurilor de tezar.

Bonurile de tezar reprezentate la rambursare, se prescriu după trecere de 30 de ani, iar cupoanele scuzate și reprezentate la plată se prescriu după 5 ani dela data scadenței lor.

Subscrierile la acest împrumut vor fi reducibile.

În locul bonurilor de tezar pierdute, distruse, sau furate, se vor liberă proprietarului duplicate în conformitate cu legea decretată cu N. 3380 din 15 Noembrie 1918. Cunoștința de dispozițiunea acestei legi se poate lua la locurile de plată.

Condițiunile de subscriere

În baza prospectului de emisiune, subscrierea la împrumuturi cu bonuri de tezar de 5% din 1919 se va începe în ziua de 1 Martie st. n. 1919.

Subscrierea se va face:

- a) la băncile românești.
- b) la băncile săsești,
- c) la perceptorate,
- d) la direcțiunile financiare,
- e) la prefecturi și preturi.

(52) 3—12

În toate instituțiunile și particulare, prevăzuți cu autorizație specială din partea Consiliului Dirigent, Resortul Finanțelor, Sibiu.

Prețul de subscriere este fixat al-pari, adică una sută coroane pentru fiecare sută coroane nominal, care se va vărsa integral în subscriere. Se observă, că drept plată se vor admite numai, astfel de bancnote emise de Banca austro-ungară, cari sânt datate de mal înainte, sau inclusive 1 Octombrie st. n. 1918.

Subscrierile se vor putea face și în lei, pe paritate de 2 coroane egal 1 leu. Consiliul Dirigent, cu un anuș prealabil de cel puțin 5 zile, publicat în ziare, are dreptul să încheidă subscrierea, când va voi.

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor își rezervă dreptul să stabilească rezultatul subscrierilor, reducându-le la suma, ce o va crede necesară trebuințelor sale.

Subscriitorul își se va libera o chitanță, constatând subscrierea și efectuarea vărșământului.

Subscrierile se vor face pe contrachitanța plăților, la locurile de subscrițiune.

Bonurile de tezar definitive îmbrună cu opt cupoane de dobândă semestrale se vor elibera cel mai târziu la Iulie st. n. 1919.

Consiliul Dirigent, resortul finanțelor.

Șeful resortului: **Dr. Aurel Vlad m. p.**

La «Librăria arhiepiscopalească» din Sibiu se află de vânzare

Brazde în ogrorul lui Hristos

de
Dr. Ștefan Cioroianu.

Prețul unui exemplar 6 Coroane, plus porto postal recomandat 1 Cor.

A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhiepiscopalească:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de
Abatele Metodiu Zavoral.

Prețuri: 30 fileri plus 10 fileri porto.
Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

In editura «Librăriei arhiepiscopalești» din Sibiu
a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfinților Apostoli.

Tipărit în zilele Fresințului împărat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn Vasile, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religie greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Măiestrii Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă K 15—, plus porto postal K 3—
Legătură imitație de piele K 20—, plus porto postal K 3—.

Revanzătorilor li se dă 10% rabat.

La «Librăria Arhiepiscopalească» în Sibiu se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminicile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

de

Zacharia Bolu, fost asesor constel., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminicile de peste an.

Tomul II: Cuvântări la praznicele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești.

Tomul III: Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal 3 Coroane.

Piese muzicale de Tib. Brediceanu

Dolne și cântece românești pe teme populare.

(Canto și piano)

Caiet I (ediția a doua).

Foaie verde, foi de nuc.
Cântă puțul cucului.
Spune, mândro, sădebrat.
Vai, bădișa, dragi ne-avem.
Bădișor despărțitor.
Cine n'arede călătând.
Bade, zăa, o fi plicat.
Bağă, Doamne lăsa 'n nor.

Caiet II (ediția a doua).

Șii tu, bade, ce m'ai spus.
Vino, bade, iar acasă.
Naclit, ca mine, năsi.
Floare lui, floare trecui.
Cântec haiducește II.
După ochi ca marele.
Trageti voi boi.
Cine n'are dor pe vale.

Caiet III.

Psărică multă-ți culbul.
Leagănă-te frunzișă.
Tăriașă din valea sacă.
Cântec haiducește II.
Ce vii, bade, sărăd.
Tu te duci, bade, străce.
Foaie verde, foaie lată.
Pe unde umbra dorul.

Caiet IV.

Pe sub flori mă legănal.
Foaie verde, pup de crin.
Sus în vârful dealului.
Mândro, de dragoste noastră.

Caiet V.

Bade, după dămeasă.
Căcule cu peană sară.
Toată lumea-i distru'n neam.
Câte flori sânt pe pământ.

Nou!

Mai Timișe, apă recă.
De când, bade, tu te-ai dus.
Floricea de pe apă.
Cântec haiducește III.

Nou!

Jocuri românești pe teme populare.

(Piano solo)

Caiet I (ediția a doua).

De doi (Lugojana) I.
Măzărlea.
Ardeleana (ca în Banat) I.
Pe picior I.
Ardeleana I.
Brău (ca în Banat) I.
Ardeleana (ca în Banat) II.

Caiet II (ediția a doua).

Ardeleana (ca în Banat) III.
Pe picior II.
Ardeleana II.
Tăriașă.
Învărita I.
De doi II.
Ardeleana III.
Brău II.

Caiet III (ediția a doua).

Brău III.
Ardeleana (ca în Banat) IV.
Holegana.
Învărita II.
Pe picior III.
Ardeleana (Ardeleana) IV.
Brău IV.
Ardeleana (ca în Banat) V.

Caiet IV.

Hora (ca în Banat) II.
Învărita III.
Brău V.
Pe picior IV.

Ardeleana V.
Brău (Danju) VI.
Ardeleana (ca în Banat) VI.
Din Maramurăș.

Caiet V.

Hora III (a felelor).
Ardeleana VI.
De doi III.
Brău VII.

Învărita IV.
Ardeleana (ca în Banat) VII.
Ardeleana VII.
Brău VIII.

Nou!

Prețul unui caiet Cor. 20—

La șezătoare,

icoană din popor (1 act cu un preludiv). Text de C. Sandu-Aldea și I. Borcia.

Capitulul:

Preludiu și cor.

Nr. 1. Dolna lui Sorin.
„ 2. Mândruță cu ochi verzi.
„ 3. Cântec din bătrâni.

Nr. 4. A lui Moș Marin.

„ 5. Metodraș.
„ 6. Cântecul Henei.
„ 7. De masă.
„ 8. Scenă.

Nr. 9. Cântec haiducește.

„ 9a. Solo de flaut.
„ 10. Brău.
„ 11. Duet.
„ 12. Învărita și cor.

Partitura pentru canto și piano Cor. 32—

Rândunica, vals (ediția a doua)	Lei 5—
Viorele, vals (ediția a doua)	„ 5—
Aurora, vals	„ 5—
Quadrile, pe motive românești	„ 5—
Preludiu Hora din «Serăta etnografică» (ediția a doua)	„ 4—
Hora (Do 3 minor — Cis moll) (ediția a doua)	„ 4—
Nou!	„ 4—
„ Hora (Re 2 major — Des dur)	„ 4—
„ Hora (La 2 major — As dur)	„ 4—

Piese epuizate au apărut în ediții noi. De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general: **LIBRĂRIA ARHIEPISCOPEANĂ Sibiu.**

La «Librăria Arhiepiscopalească» în Sibiu, se află de vânzare

Dr. Petru Șpan

conferență ținută la congresul învățăto-
rilor gr-or. români din Biharia : :

de
Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

Casa dela Jerihon

omnii și cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.